

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. J. V.**, zastoupený JUDr. Alešem Staňkem, Ph.D., advokátem se sídlem Národní 365/43, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN a. s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) P. B.**, **III) město Roztoky**, se sídlem náměstí 5. května 2, Roztoky, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2024, č. j. MMR-82455/2023-83 SZ 14097/83/2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2024, č. j. 59 A 18/2024-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Účastníci řízení ani osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stavební úřad (Krajský úřad Středočeského kraje) rozhodoval podle § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon) a výrokem I. prvostupňového rozhodnutí povolil výjimku z obecných požadavků na výstavbu, konkrétně z technického požadavku zabezpečujícího bezbariérové užívání staveb a stanovujícího požadavek na nejvyšší podélný sklon komunikace pro chodce v poměru 1:12 (8,33 %) pro umístění stavby „*Propojení ulic Š. a L. v R. u P.*“ na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v katastrálním území Ž. Výrokem II. rozhodl o umístění stavby propojky, určil její prostorové řešení a stanovil podmínky vyplývající ze závazných stanovisek, podmínky pro projektovou přípravu stavby propojky a pro její napojení na veřejnou a technickou infrastrukturu. Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu. Proti rozhodnutí žalovaného brojl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížnost. Ve lhůtě pro její podání [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)] však

neuvedl, z jakých důvodů rozsudek krajského soudu napadá (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Napadený rozsudek mu byl doručen dne 28. 6. 2024 a poslední den dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti připadl na 12. 7. 2024. Stěžovatel kasační stížnost podal dne 10. 7. 2024 bez uvedení důvodů.

[3] Aby mohla být kasační stížnost projednatelná, musí mít všechny zákonné náležitosti, mezi které patří právě uvedení toho, z jakých důvodů stěžovatel napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje.

[4] Podle § 2 odst. 8 liniového zákona (ve znění od 1. 1. 2024) se nepřihlíží k odstranění vad námitek, odvolání a rozkladu podaných po lhůtě stanovené pro jejich podání právním předpisem, podle kterého se podávají. To platí i pro žaloby proti rozhodnutím vydaným v řízeních podle věty první i pro opravné prostředky proti rozhodnutím o těchto žalobách. Správní orgán a soud k odstranění nedostatků podání nevyzývá.

[5] Tento speciální procesní režim pro opravné prostředky zavedl do liniového zákona zákon č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Podle čl. II bodu 2 zákona č. 465/2023 Sb., se řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

[6] Jak vyplývá z usnesení NSS ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 As 96/2024-96, bod 21, § 2 odst. 8 liniového zákona účinný od 1. 1. 2024 se použije v případě, kdy stěžovatel podá kasační stížnost od 1. 1. 2024. Stěžovatel podal kasační stížnost dne 10. 7. 2024, v této věci je proto nutné aplikovat § 2 odst. 8 liniového zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024.

[7] Jak dále uvedl NSS v usnesení č. j. 8 As 96/2024-96, bod 25, § 2 odst. 8 liniového zákona představuje speciální úpravu vůči § 106 odst. 3 s. ř. s. a je třeba jej vykládat tak, že shledá-li soud, že kasační stížnost ve věcech týkajících se přezkumu rozhodnutí vydaných v režimu liniového zákona nemá všechny náležitosti (zde chybí důvody kasační stížnosti), k odstranění shledaných vad stěžovatele nevyzývá. Odstraní-li pak stěžovatel vady kasační stížnosti po uplynutí lhůty k jejímu podání, soud k tomu nemůže přihlížet.

[8] Kasační stížnost nesplňuje zákonné požadavky § 106 odst. 1 s. ř. s. V souladu s § 2 odst. 8 liniového zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024 NSS k odstranění této vady stěžovatele nevyzýval. Jelikož v řízení pro tento nedostatek není možné pokračovat, NSS kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 6. srpna 2024

Eva Šonková
předsedkyně

senátu